

И съм наковалня от болка!
Дантела от пяна!
Птица, потънала песен!
Трева под дъб разлистен!
Гледай ме... Така ме гледай!

Една жена с темперамента на ромка, с образността на отлична поетеса, със силата на една волева натура. „Така ме гледай!“ - със силата на една императивност! И скокът към плачещото:

Колко е кратък животът...
Колко дълъг е всеки миг!

Аз мисля, че мотото на живота на С. Ибрахим, пък защо не и на нейната поезия, е любовта:

Ние не желаем да бъдем безсмъртни...
Искаме да умираме от любов!

„Проблясъци“

И още:

Да простиш е божествено!

„Накратко“

Струва ми се, че това може да се намери само в Евангелието на Лука, когато да простиш се изисква много да обичаш. Сали Ибрахим е стигнала до това божествено прозрение.

Едно проучване, направено за образователния ценз на ромите в Европа /7/ сочи, че България е с най-висок процент висшисти сред ромите, в сравнение с останалите европейски страни. Явно това е израз на напредъка, осъществен от ромите у нас, дал възможност за един по-широко отворен прозорец към света, светоусещането, самопознанието и създаването на трайни духовни ценности. Но според мен народните ромски приказки и особено поетичното творчество на ромите, са ярък израз на природно дарование, с което не всеки етнос би могъл да се похвали. Да не говорим за темперамент и емоционално познание.